

netop har truffet det Rette i sine Indstillinger. Det gaaer mig, som det vistnok gaaer ikke ganske saa Medlemmer af dette Thing, at vi kjende overordentlig lidt til de islandske Forhold. Mit Kjenndskab til Forholdene deroppe og navnlig til de her foreliggende Forhold har jeg fra de Bilag og Dplysninger, der have fulgt med det af Regjeringen forelagte Lovforslag, fra de Forhandlinger, der have fundet Sted i det andet Thing, fra Udvalgenes Betænkninger og Forhandlingerne her i disse Dage samt endelig fra enkelte Udtalelser i Pressen, og det kunde jo saaledes synes temmelig dristigt af mig at tage Ordet i denne Sag; men min Undskyldning derfor maa ligge deels i den ikke ganske ringe Bigtighed, jeg tillægger Sagen, deels i Duffet om at modtage yderligere fornøden Veiledning, saaledes at jeg kan blive istand til at afgive min Stemme saa rigtigt og samvittighedsfuldt som muligt. Jeg skal altsaa udtale, at jeg med Hensyn til Islands Stilling i Staten, dets Forhold til den øvrige Deel af Riget, til Regjeringen og til den lovgivende Magt i Det og Alt deler de Ansuelser, som ere udtalte i Udvalgets Betænkning, af den ærede Ordfører og senere idag af det ærede 2det Medlem for 1ste Kred (Krieger). Det er først, hvor der bliver Spørgsmaal om den finantsielle Side af Sagen, at mine Tvivl opstaae. Det er under Sagens Behandling udtalt, at Island maa siges at have en Ret til at forlange sig hjulpet og understøttet i sine Bestræbelser for at komme fremad, ligesom enhver anden Provinds eller Deel af Riget maa siges at have en saadan Ret, men at det heller ikke har noget større eller noget andet Krav. Dette er vistnok fuldkommen rigtigt og vel begrundet, og den høitærede Justitsminister var vistnok i sin gode Ret, naar han i sine Udtalelser forleden Dag karakteriserede enkelte yderlig-gaaende Fordringer fra Islændernes Side som aldeles urimelige og uberettigede. Den Omstændighed, at Island ikke hidtil har bidraget Noget til Statens almindelige Udgifter og desværre vistnok heller ikke har været istand dertil, er ingen Grund til at negte denne Landsdeels Tilffud; men paa den anden Side maa det naturligtvis tages under nøie Prøvelse og

Overveelse, hvor Meget Statskassen uden Ulempe er istand til at affee til Island. Hvad er det nu, man hyder Island for nærværende Dieblis? Det er en større Selvstændighed, det er en høiere Grad af Selvfstyrelse af dets Anliggender og endelig et aarligt Tilffud af Statens Finantser. At en større Selvstændighed og den høiere Grad af Selvfstyrelse, som man vil lade tilflyde Island, ikke vil være uden gavnlig Indflydelse paa Befolkningen, er Noget, jeg haaber og venter; men jeg troer, at man ikke skal gaae for langt i de Forventninger, man i saa Henseende nærer. Vi maae tage Hensyn til Forholdene, saaledes som de virkelig ere paa Island; vi maae tage i Betragtning, at Island gennem Aarhundreder har været styret andesteds fra, at det har en meget ringe Befolkning, som er spredt over et uhyre stort Territorium, at dets Befolkning kun i overordentlig ringe Grad kommer i Berøring med den øvrige Deel af Verden, og at de Indvandring, som i gammel Tid fandt Sted fra det øvrige Norden, og som i saa høj Grad tjente til at styrke Befolkningen og bringe nyt Blod i dens Aarer, jo ere aldeles ophørte. Den islandske Befolkning har i en lang Række af Aar i lange Tider levet paa Fortidens Berømthed og Forsædrenes Gjerninger, Noget, som jeg troer er lige saa uheldigt og skadeligt for et Folk som for det enkelte Individ. Sammenligne vi det Udbytte, som den islandske Befolkning bringer ud af det Landet omgivende Hav med dets store Rigdomme, med det Udbytte, som andre Nationers Fiskere udbringe deraf, og see vi hen til Jordernes Benyttelse i Landet og sammenligne i saa Henseende den nuværende Tilstand med den langt tilbageleggende, saa sporer man vistnok kun et overordentligt ringe Fremskridt, om der overhovedet er skeet noget Fremskridt, og jeg troer, at man deraf uden nogen Fornærmelse for den islandske Befolkning kan drage den Slutning, at der for nærværende Tid ikke findes den Kraft og Energi deroppe, som man kunde ønske. Foruden den Hjælp, man vil yde denne Landsdeel gennem en høiere Grad af Selvstændighed og Selvfstyrelse, har man jo stillet den i Udfigt et ikke ubetydeligt aarligt Tilffud. Jeg troer, at denne anden Factor maa med Hen-